

ZPOW.6126.14.2023

UCHWAŁA NR 188/2023
PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ

z dnia 15 września 2023 r.

w sprawie odwołania Komitetu Wyborczego Ślonzoki Razem
od uchwały Okręgowej Komisji Wyborczej w Katowicach II

Na podstawie art. 218 § 2 w związku z art. 258 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1277 i 2418 oraz z 2023 r. poz. 497) Państwowa Komisja Wyborcza, po rozpatrzeniu odwołania Komitetu Wyborczego Ślonzoki Razem, złożonego przez Pełnomocnika Wyborczego tego Komitetu, od uchwały Okręgowej Komisji Wyborczej w Katowicach II z dnia 11 września 2023 r. w sprawie odmowy rejestracji kandydata na senatora komitetu wyborczego pod nazwą Komitet Wyborczy Ślonzoki Razem w okręgu wyborczym nr 80 w wyborach do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 15 października 2023 r.

postanawia

oddalić odwołanie.

Uzasadnienie

Uchwałą Okręgowej Komisji Wyborczej w Katowicach II z dnia 11 września 2023 r. w sprawie odmowy rejestracji kandydata na senatora komitetu wyborczego pod nazwą Komitet Wyborczy Ślonzoki Razem w okręgu wyborczym nr 80 w wyborach do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 15 października 2023 r., zwaną dalej „uchwałą”, Okręgowa Komisja Wyborcza w Katowicach II, zwaną dalej „Komisją”, odmówiła rejestracji kandydata na senatora – Aleksandry Jelonek – zgłoszonego w okręgu wyborczym nr 80 przez Komitet Wyborczy Ślonzoki Razem, zwany dalej „Komitetem”, z powodu niedołączenia do zgłoszenia wystarczającej liczby podpisów poparcia, tj. niespełnienia wymogu określonego w art. 265 § 1 Kodeksu wyborczego.

W dniu 13 września 2023 r., tj. w ustawowym terminie, zostało doręczone Państwowej Komisji Wyborczej odwołanie złożone przez Pełnomocnika Wyborczego Komitetu.

W odwołaniu Pełnomocnik Wyborczy wniósł o:

- 1) uchylenie uchwały;
- 2) ponowne sprawdzenie wszystkich podpisów z uwzględnieniem przedstawionych w uzasadnieniu uwag;
- 3) wystąpienie do Komisji o udostępnienie nagrań dotyczących prowadzonych przez niego rozmów telefonicznych.

W uzasadnieniu wnoszący odwołanie zarzuca przede wszystkim, że:

- 1) według jego obliczeń „Ponad 300 podpisów zniknęło”;
- 2) w trakcie rejestracji w momencie przekazania list poparcia został wyproszony na czas ich numerowania oraz, że nikt nie sprawdził czy podana przez niego liczba podpisów się zgadza, czym naruszano jego prawo do bycia obecnym przy każdej czynności;
- 3) nie został powiadomiony o rzeczywistym terminie sprawdzania podpisów, które nie odbyło się w pierwotnie wyznaczonym terminie (6.09.2023 o godz. 18.00), a także nie został powiadomiony o kolejnym terminie (podczas rozmowy telefonicznej z Komisją w dniu 8.9.2023 od godz. 16.39 dowiedział się, że podpisy są już sprawdzane i mimo chęci udziału w tych czynnościach, został poinformowany, że może nie zostać wpuszczony do budynku);
- 4) sprawdzanie podpisów odbywało się bez nadzoru członków Komisji;
- 5) nie został poinformowany, że Komisja ma zastrzeżenia co do prawdziwości danych i wiarygodności podpisów, a przeprowadzono pełną ich weryfikację, czym naruszono art. 217 Kodeksu wyborczego;
- 6) nie miał możliwości weryfikacji zakwestionowanych podpisów;
- 7) weryfikacji dokonano w oparciu o Centralny Rejestr Wyborców, który według niego można uaktualniać od 1.09.2023, a także w systemie tym brakuje wielu danych, jak chociażby osób tymczasowo zameldowanych;
- 8) zniesienie z dniem 1.01.2016 obowiązku meldunkowego spowodowało, że szereg osób nie jest zameldowanych, lecz nie są pozbawione prawa wyborczego;

- 9) Państwowa Komisja Wyborcza zawężyła grono osób mogących udzielić poparcia dla kandydatki, tylko z powodu, że nie zostały jeszcze ujęte w rejestrze, bo nie miały takiej możliwości;
- 10) zakwestionowanie przez Komisję nazwiska wyborcy, w przypadku, gdy wyborca używa tylko jednego z nich.

Państwowa Komisja Wyborcza zważyła, co następuje.

Zgodnie z art. 265 § 1 Kodeksu wyborczego zgłoszenie kandydata na senatora powinno być poparte, w sposób, o którym mowa w art. 265 § 3 i 4, podpisami co najmniej 2 000 wyborców stale zamieszkałych w danym okręgu wyborczym. Należy szczególnie podkreślić, że zgodnie z art. 265 § 3 Kodeksu wyborczego „Wyborca udzielający poparcia zgłoszeniu kandydata na senatora składa podpis obok czytelnie wpisanego swojego nazwiska i imienia, adresu zamieszkania, numeru ewidencyjnego PESEL oraz daty udzielenia poparcia.”. Zatem to ustawodawca wprost przesądził o konieczności czytelnego wskazania wszystkich wymienionych wyżej danych (poza własnoręcznym podpisem) w wykazie osób udzielających poparcia m.in. dla zgłoszenia kandydata na senatora. Ponadto zasady dotyczące prawidłowego podania wszystkich danych w wykazie podpisów obywateli udzielających poparcia dla zgłoszenia kandydata są od wielu lat takie same we wszystkich wyborach. Ścisłe spełnienie ustawowych warunków przez udzielającego poparcia jest zatem niezbędne, gdyż niedotrzymanie chociażby jednego z nich uniemożliwia sprawdzenie, czy popierający zgłoszenie ujęty jest w stałym obwodzie głosowania w Centralnym Rejestrze Wyborców, a tym samym, czy posiada prawa wyborcze pozwalające na udzielenie poparcia w danym okręgu wyborczym. Zgodnie bowiem z art. 265 § 5 Kodeksu wyborczego poparcia dla zgłoszenia kandydata na senatora może udzielić wyłącznie wyborca stale zamieszkały w danym okręgu wyborczym. W związku z tym tylko adres zamieszkania może wskazać, czy spełniony został wymóg określony w powołanym przepisie.

Należy przy tym szczególnie podkreślić, że prawidłowe wskazanie m.in. adresu zamieszkania ma na celu nie tylko umożliwienie sprawdzenia posiadania prawa wybierania przez daną osobę, lecz także, co jest równie istotne, uwiarygodnienie, że podpis złożyła faktycznie osoba wskazana w wykazie, gdyż osoby składające

podpisy znają swój adres zamieszkania.

Państwowa Komisja Wyborcza wyjaśnia, że fakt, iż m.in. na wykazie podpisów popierających zgłoszenie kandydata na senatora należy podać adres zamieszkania, pod którym dana osoba faktycznie stale zamieszkuje i pod tym adresem ujęta jest w stałym obwodzie głosowania w Centralnym Rejestrze Wyborców, wynika wprost z art. 5 pkt 9 i 14 Kodeksu wyborczego. Zgodnie bowiem z powołanymi przepisami, ilekroć w Kodeksie wyborczym jest mowa o:

- 1) stałym zamieszkaniu – należy przez to rozumieć zamieszkanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem stałego pobytu;
- 2) adresie zamieszkania – należy przez to rozumieć adres, pod którym dana osoba faktycznie stale zamieszkuje i pod tym adresem ujęta jest w Centralnym Rejestrze Wyborców w stałym obwodzie głosowania zgodnie z adresem zameldowania na pobyt stały albo adresem stałego zamieszkania.

Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza ponadto, że zgodnie z art. 18 § 2 Kodeksu wyborczego Centralny Rejestr Wyborców potwierdza prawo wybierania. Jak natomiast wprost wynika z art. 18 § 3 pkt 4 Kodeksu wyborczego Centralny Rejestr Wyborców służy do sprawdzania posiadania prawa wybierania w związku z weryfikacją podpisów złożonych właściwemu organowi. Z powołanego przepisu wynika zatem, że do sprawdzania posiadania prawa wybierania w związku z udzieleniem poparcia organy wyborcze wykorzystują, w zależności od stwierdzonych wątpliwości, w zakresie części podpisów albo wszystkich podpisów, Centralny Rejestr Wyborców.

Państwowa Komisja Wyborcza zauważa przy tym, że analogiczne zasady stosowane są od lat i takie działanie uznane jest za prawidłowe w utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów administracyjnych.

Mając powyższe na uwadze Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza, że bezzasadny jest także zarzut dotyczący stosowania przez Komisję trybu wskazanego w art. 217 § 1 Kodeksu wyborczego. Działania podejmowane przez Komisję były bowiem działaniami realizowanymi w normalnym trybie postępowania przy weryfikacji podpisów, a nie działaniami na podstawie art. 217 § 1 Kodeksu wyborczego. Komisja

nie miała bowiem wątpliwości w zakresie nieuznawania poszczególnych podpisów poparcia.

Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza jednocześnie, że nie są prawdziwe wszystkie zarzuty dotyczące nieprawidłowego działania Centralnego Rejestru Wyborców. Zarzuty te wynikają bowiem wyłącznie z nieznanomości zasad dotyczących funkcjonowania rejestru wyborców i ujmowania (przypisywania) wyborców w stałym obwodzie głosowania właściwym dla adresu zameldowania na pobyt stały albo właściwym dla adresu stałego zamieszkania. Źródłem kwestionowania prawidłowości działania Centralnego Rejestru Wyborców jest brak zrozumienia podstawowych i funkcjonujących od wielu lat sposobu rejestracji wyborców. Zasadą jest, że w Centralnym Rejestrze Wyborców wyborcy zameldowani na pobyt stały na obszarze danej gminy są z urzędu ujmowani w stałym obwodzie głosowania właściwym dla adresu zameldowania na pobyt stały. Ewentualnie, jeżeli taka jest wola wyborców stale zamieszkałych na obszarze gminy bez zameldowania na pobyt stały w tej gminie, są oni ujmowani w stałym obwodzie głosowania właściwym dla adresu stałego zamieszkania, jeżeli złożą w tej sprawie wniosek do urzędu gminy właściwego dla miejsca zamieszkania. Nie można jednak tego mylić z wnioskiem o zmianę miejsca głosowania w danych wyborach, co pozwala na głosowanie w obwodowej komisji wyborczej właściwej dla adresu przebywania w dniu wyborów podanego we wniosku. A właśnie ta czynność, tj. zmiana miejsca głosowania (a nie ujęcie w stałym obwodzie głosowania w Centralnym Rejestrze Wyborców), o którą rzeczywiście wyborcy mogą wnioskować od dnia 1 września 2023 r. (art. 28 § 1 Kodeksu wyborczego), jest wskazywana przez wnoszącego odwołanie jako rzekoma przyczyna niewłaściwego działania Centralnego Rejestru Wyborców. Państwowa Komisja Wyborcza raz jeszcze podkreśla, że jest to zupełnie odrębna instytucja prawna od ujęcia w stałym obwodzie głosowania:

- 1) w związku z zameldowaniem na pobyt stały, o czym mowa w art. 18 § 2 Kodeksu wyborczego,
- 2) albo na wniosek wyborcy, o którym mowa w art. 19 § 3 Kodeksu wyborczego, a nie w art. 28 § 1 Kodeksu wyborczego.

Są to zupełnie inne czynności wyborcze, które są mylone przez wnoszącego odwołanie. Podkreślić należy, że zmiana miejsca głosowania, o której mowa wyżej, nie umożliwia udzielenia poparcia kandydata w okręgu wyborczym, w którym – w związku z dokonana zmianą – wyborca jednorazowo będzie głosował w danych wyborach. Jak wskazano wyżej, zgodnie bowiem z art. 265 § 5 Kodeksu wyborczego poparcia dla zgłoszenia kandydata na senatora może udzielić wyłącznie wyborca stale zamieszkały w danym okręgu wyborczym.

Państwowa Komisja Wyborcza podkreśla także, że przed wprowadzeniem Centralnego Rejestru Wyborców obowiązywały dokładnie takie same zasady. Różnica polegała na tym, że rejestr wyborców prowadzony był odrębnie w systemach informatycznych poszczególnych gmin, a nie w systemie udostępnionym przez Ministerstwo Cyfryzacji.

Wbrew błędnemu twierdzeniu wnoszącego odwołanie obowiązek meldunkowy, o którym mowa w art. 24 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2022 r. poz. 1191 z późn. zm.) nie został zniesiony i wciąż obowiązuje. Państwowa Komisja Wyborcza podkreśla, że opisane przez wnoszącego odwołanie problemy wynikają przede wszystkim właśnie z faktu, że wyborcy nie realizują obowiązku meldunkowego. Jeżeli wyborcy dokonywaliby zameldowania na pobyt stały w miejscu stałego zamieszkania, wówczas – jak wskazano wyżej – byłiby z urzędu ujmowani w stałym obwodzie głosowania właściwym dla adresu zameldowania na pobyt stały. W takim przypadku to Państwo wykonywałoby za nich czynności związane z ewidencjonowaniem ich w Centralnym Rejestrze Wyborców, a wcześniej w rejestrze wyborców, gdyż w taki sposób zostały skonstruowane przepisy, że w przedstawionej sytuacji wyborca nie musi nic robić, aby zostać ujętym w rejestrze. Natomiast jeżeli wyborca z jakichś przyczyn nie jest zameldowany na pobyt stały w miejscu stałego zamieszkania, to powinien złożyć wniosek do urzędu gminy właściwego dla miejsca zamieszkania o ujęcie go w obwodzie głosowania właściwym dla adresu stałego zamieszkania, tj. wniosek, o którym mowa w art. 19 § 3 Kodeksu wyborczego. W odmiennym przypadku wyborca niezależnie od tego, że zamieszkuje w innym miejscu, to w Centralnym Rejestrze Wyborców w dalszym ciągu będzie figurował pod adresem właściwym dla miejsca zameldowania na pobyt

stały. Z kolei, jeżeli wyborca nie jest zameldowany na pobyt stały w żadnej gminie i nie został ujęty w obwodzie głosowania właściwym dla adresu stałego zamieszkania na swój wniosek w żadnej gminie, to mimo posiadania praw wyborczych, ze względu na niespełnienie przez niego formalnych warunków, wskazany przez niego np. w wykazie wyborców popierających zgłoszenie listy kandydatów na posłów albo kandydata na senatora adres nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 5 pkt 9 i 14 Kodeksu wyborczego i nie może zostać uwzględniony.

Całkowicie bezzasadne jest także stwierdzenie wnoszącego odwołanie, że w Centralnym Rejestrze Wyborców brakuje wielu danych, „jak chociażby osób tymczasowo zameldowanych.” Należy przy tym szczególnie podkreślić, że od przeszło 30 lat, tj. od czasu gdy powadzony jest rejestr wyborców (niezależnie czy oddzielnie przez poszczególne gminy, czy o charakterze centralnym), zameldowanie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 28 ust. 3 ustawy o ewidencji ludności, nie powodowało i nie powoduje w dalszym ciągu ujęcia z urzędu w rejestrze wyborców (prowadzonym przez gminę do 3 sierpnia 2023 r.), ani ujęcia w stałym obwodzie głosowania pod adresem, pod którym dana osoba stale zamieszkuje (w Centralnym Rejestrze Wyborców od 4 sierpnia 2023 r.). Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza bowiem, że sam fakt zameldowania na pobyt czasowy nie przesądza o tym, że dany wyborca stale zamieszkuje pod tym adresem w rozumieniu art. 5 pkt 9 Kodeksu wyborczego, a tym samym, iż może zostać ujęty w obwodzie głosowania w Centralnym Rejestrze Wyborców pod adresem, pod którym stale (a nie czasowo) zamieszkuje. Zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy o ewidencji ludności pobytem czasowym jest przebywanie bez zamiaru zmiany miejsca pobytu stałego w innej miejscowości pod oznaczonym adresem lub w tej samej miejscowości, lecz pod innym adresem. Nie sposób pominąć, że przy zameldowaniu na pobyt czasowy należy wskazać deklarowany okres pobytu w tym miejscu. Natomiast przez stałe zamieszkanie należy rozumieć zamieszkanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem **stałego** (a nie czasowego) pobytu (art. 5 pkt 9 Kodeksu wyborczego). W istotę pobytu czasowego wpisuje się fakt, że w odróżnieniu od pobytu stałego, nie towarzyszy mu zamiar danej osoby stałego przebywania pod oznaczonym adresem w danej miejscowości. Zatem jego istotą jest przebywanie

w określonym miejscu tylko przez jakiś czas, bez zamiaru stałego pobytu (por. D. Trzcńska [w:] K. Biernati in., Ustawa o ewidencji ludności. Komentarz). Z uwagi na to zarzuty w zakresie rzekomego niewłaściwego działania Centralnego Rejestru Wyborców wynikają wyłącznie z braku wiedzy na temat obowiązujących obecnie i wcześniej przepisów prawa, a także z nieznamomości zasad funkcjonowania Centralnego Rejestru Wyborców (wcześniej rejestru wyborców), a w szczególności nieodróżniania tej instytucji od możliwości dokonania zmiany miejsca głosowania w danych wyborach (poprzednio dopisane do spisu wyborców).

Mając powyższe na uwadze zarzuty dotyczące rzekomego błędnego działania Centralnego Rejestru Wyborców są nieprawdziwe, gdyż kwestionowane podpisy poparcia dotyczą przede wszystkim tych przypadków, w których osoby udzielające poparcia wskazywały niezgodny z Kodeksem wyborczym adres zamieszkania lub poparcia udzielał wyborca niezamieszkały na obszarze danego okręgu wyborczego.

Państwowa Komisja Wyborcza odnosząc się do zarzutu dotyczącego braku możliwości sprawdzenia poprawności wykazu podpisów poparcia Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza, że słusznie wyjaśniała Komisja, że są one już zabezpieczone. Należy bowiem mieć na uwadze, że zgodnie z art. 213 § 3 Kodeksu wyborczego po sprawdzeniu prawdziwości danych zawartych w wykazie podpisów przyjęte arkusze wykazu podpisów komisja przechowuje w zapieczętowanych pakietach. Udostępnienie i rozpieczętowanie pakietów może nastąpić wyłącznie na potrzeby Państwowej Komisji Wyborczej lub postępowania przed sądami i organami prokuratury, w obecności członka okręgowej komisji wyborczej; o terminie czynności zawiadamia się niezwłocznie osobę zgłaszającą listę. W związku z tym postępowanie Komisji w tym zakresie było prawidłowe.

Państwowa Komisja Wyborcza odnosząc się natomiast do zarzutu dotyczącego konieczności wskazywania „dwóch nazwisk”, tj. do twierdzenia wnoszącego odwołanie, że „Coraz powszechniejsze jest stosowanie dwóch nazwisk, lecz używa się jednak tylko jednego”, Państwowa Komisja Wyborcza uznaje, że jest ona także bezzasadny. Należy bowiem zauważyć, że wymóg podania nazwiska wynika

z art.209 § 2 Kodeksu wyborczego. Nie budzi wątpliwości, że nazwisko podawane w związku z ustawowym wymogiem musi być tożsame z danymi zawartymi w ewidencji ludności. Zgodnie natomiast z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1378 i 1615) nazwiskiem rodowym jest nazwisko zamieszczone w akcie urodzenia, a nazwiskiem jest nazwisko zamieszczone w akcie małżeństwa lub akcie zgonu. Natomiast nazwiskiem osoby, która nie zawarła związku małżeńskiego, jest nazwisko rodowe. Poza tym należy mieć na uwadze, że jak wynika z art. 25 § 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1359, z późn. zm.) każdy z małżonków może również zachować swoje dotychczasowe nazwisko albo połączyć z nim dotychczasowe nazwisko drugiego małżonka. Nazwisko utworzone w wyniku połączenia nie może składać się z więcej niż dwóch członów. Z powołanych przepisów wynika, że można mieć tylko jedno nazwisko, które może składać się dwóch członów. Podanie tylko jednego członu nazwiska, tj. tylko jego części, nie spełnia ustawowego wymogu podania nazwiska. Powoływanie się przy tym na możliwość niepodania drugiego imienia jest nieuprawnione, gdyż są to zupełnie inne sytuacje.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących rzekomego zaginięcia ponad 300 podpisów oraz braku możliwości uczestniczenia w czynnościach związanych z wstępnym badaniem zgłoszenia Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza, że z wyjaśnień Komisji z dnia 13 września 2023 r. znak DKT.6123.II.80.2.2023 wynika, że są one całkowicie niezasadne i stanowią jedynie polemikę z jej ustaleniami. Komisja wyjaśniła także, iż wbrew zarzutom podniesionym przez odwołującego się, przy sprawdzaniu prawidłowości podpisów uwzględniła zarówno podpisy znajdujące się na pierwotnie przedłożonych arkuszach, jak również i te, które pełnomocnik wyborczy dodatkowo dostarczył w dniu 6 września 2023 r. Poza tym z wyjaśnień Komisji wynika, że nigdy nie ograniczała Komitetom Wyborczym możliwości skorzystania z prawa do obecności podczas czynności związanych z rejestracją kandydatów, czego dowodem jest m.in. obecność przedstawicieli kilku komitetów wyborczych podczas weryfikacji podpisów złożonych na dostarczonych przez nich arkuszach. Według Komisji podniesione zarzuty stanowią jedynie niepoparte żadnymi

dowodami dywagacje mające postawić ją w złym świetle i pokazać rzekomo istniejące w ocenie wnoszącego odwołanie nieprawidłowości w jej pracy, czy wręcz uprzedzenia wobec Komitetu, które w istocie nie wystąpiły.

Państwowa Komisja Wyborcza nie ma podstaw do kwestionowania wyjaśnień Komisji, tj. apolitycznego i kolegialnego organu wyborczego, powołanego spośród osób mających wykształcenie wyższe prawnicze oraz dających rękojmię należytego pełnienia tej funkcji, w skład którego z urzędu, jako jej przewodniczący wchodzi także komisarz wyborczy, a więc pełnomocnik Państwowej Komisji Wyborczej (art. 166 § 1 i art. 170 § 1 i § 3 pkt 1 Kodeksu wyborczego). Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza przy tym, że nawet jeżeli zarzuty dotyczące niepowiadomienia lub uniemożliwienia obecności podczas czynności związanych z badaniem zgłoszenia byłyby zasadne, stanowiłyby to naruszenie procedury wyborczej, lecz nie miałyby to wpływu na rozstrzygnięcie.

Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza bowiem, że Komisja wskazała w uchwale, Komitet Wyborczy Ślonzoki Razem dostarczył Komisji 223 arkusze wykazu poparcia, na których stwierdzono 2 614 podpisów wyborców. Komisja ustaliła, że 1086 pozycji było wadliwych. W związku z tym, iż różnica pomiędzy liczbą dostarczonych podpisów poparcia (2 614), a liczbą podpisów poparcia uznanych za wadliwe (1 086), jest mniejsza od liczby wymaganego poparcia (co najmniej 2 000) wyborców i wynosi 1 528 podpisów.

Państwowa Komisja Wyborcza w związku ze złożonym odwołaniem w dniu 14 września 2023 r. raz jeszcze sprawdziła wszystkie zakwestionowane przez Komisję podpisy poparcia wykorzystując do tego Centralny Rejestr Wyborców. Państwowa Komisja Wyborcza, po dokonaniu ponownej weryfikacji podpisów zakwestionowanych przez Komisję i uznała za prawidłowe 17 podpisów spośród 1 086 podpisów, które zostały uprzednio zakwestionowane przez Komisję.

Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza, że mimo ponownej weryfikacji podpisów zgłoszenie kandydata nie uzyskało poparcia, o którym mowa w art. 265 § 1 Kodeksu wyborczego, gdyż liczba prawidłowych podpisów wyniosła 1 545.

W tym stanie rzeczy Państwowa Komisja Wyborcza postanowiła jak w sentencji.

Na podstawie art. 218 § 3 w związku z art. 258 Kodeksu wyborczego od niniejszej uchwały Pełnomocnikowi Wyborczemu przysługuje prawo wniesienia skargi do Sądu Najwyższego w terminie 2 dni od daty jej podania jej do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej Państwowej Komisji Wyborczej.

Przewodniczący

Państwowej Komisji Wyborczej:

Sylwester Marciniak

Zastępca Przewodniczącego

Państwowej Komisji Wyborczej:

Wojciech Sych

Członkowie Państwowej Komisji Wyborczej:

Ryszard Balicki

Dariusz Lasocki

Liwiusz Laska

Maciej Miłoś

Arkadiusz Pikulik

Konrad Składowski